Ankenævnet for Forsikring

Den 3. maj 2017 blev i sag nr. 89859:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Aros Forsikring
Viby Ringvej 4
8260 Viby J

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har autoforsikring i Aros Forsikring. Hun klager over, at selskabet på hendes vegne har anerkendt en skade på modpartens bil. Klagerens bil og modpartens bil var involveret i et færdselsuheld den 4/8 2013. Det er klagerens opfattelse, at modpartens bil var beskadiget før færdselsuheldet.

Selskabet har anerkendt over for modpartens forsikringsselskab, at klageren er ansvarlig for færdselsuheldet, og har på baggrund af en taksatorrapport udbetalt erstatning.

I klageskemaet af 13/9 2016, der er modtaget i nævnet den 14/9 2016, har klageren bl.a. anført:

> "**Sagsfremstilling**
> *Supplerende redegørelse kan evt vedhæftes som bilag*
>
> Vi er blevet opkrævet selvrisiko, for en skade som skulle have været sket 4/8-13 det er korrekt af bilerne har ramt hinanden, men der skete ingen skade på nogle af bilerne. Min mand og hans ven som kørte i bilen den på gældende dag, bemærker begge at modpartens bil havde skade på begge bagdøre inden påkørslen.
> derfor kontakter min mand vores forsikring og forklare hvad der er sket, og at der ikke er sket skade på modparts bil. Aros notere dette og vi høre ikke yderligere så vi går ud fra at det var det.
> Her tre år efter episoden kommer der så en opkrævning på selvrisikoen for den omtalte episode.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
vi syntes ikke der er rimeligt at vi skal betale for dette, da vi ikke er skyld i denne skade. Da det var sket, inden påkørslen.
Vi mener af Aros selv må betale for dette da vi ringede og oplyste om der ingen skade var sket. Yderligere at bemærke har sagen trukket ud i tre år uden vores viden, dette er uacceptabelt."

Dertil har selskabet i brev af 14/10 2016 til nævnet bl.a. bemærket:

"[Klager] har haft tegnet Autoforsikring i selskabet. Sagen drejer sig om, at [klager] er utilfreds med, at selskabet har opkrævet selvrisiko i forbindelse med en skade. Kopi af policen vedlægges om bilag 1.

Uheldet sker den 4. august 2013. Selskabet modtager den 7. august 2013 en henvendelse fra modpartens selskab og sender i den forbindelse et brev til [klager] med anmodning om en skadeanmeldelse, jf. bilag 2.

Selskabet modtager den skriftlige anmeldelse fra [klager] den 28. august 2013, jf. bilag 3. Det fremgår heraf, at uheldet er sket ved, at [klager] påkører forankørende bil.

På baggrund heraf sender selskabet den 30. august 2013 et brev til [klager], hvori modtagelse af anmeldelsen bekræftes. Selskabet oplyser samtidig, at ud fra oplysningerne i anmeldelsen er det [klager], der er ansvarlig for uheldet. [Klager] bliver i samme brev gjort opmærksom på, at selvrisikobeløbet på kr. 5.379,- vil blive opkrævet i forbindelse med en eventuel erstatningsudbetaling, jf. bilag 4.

Der er herefter en del korrespondance selskaberne imellem, og først den 1. marts 2016 modtager selskabet regreskravet med beløbets størrelse. Der sendes samtidig - i overensstemmelse med det oplyste i brevet af 30. august 2013 - en opkrævning til [klager] på selvrisikobeløbet, lydende på kr. 5.379,-, jf. bilag 5.

Der foreligger en taksatorrapport i sagen, dateret 16. august 2013, hvoraf det fremgår, at der er sket skade på modpartens bagparti, jf. bilag 6.

[Klager] klager herefter til selskabet, da hun er utilfreds med, at hun skal betale selvrisikobeløbet. Denne klage er besvaret den 27. maj 2016, jf. bilag 7.

Til orientering har [klager] endnu ikke betalt den opkrævede selvrisiko.

Klagen til Ankenævnet for Forsikring giver ikke selskabet anledning til at ændre afgørelsen, og selskabet må på den baggrund fastholde, at [klager] skal betale den opkrævede selvrisiko."

Nævnet har i brev af 17/1 2017 anmodet selskabet om at fremsende kopi af forsikringsbetingelserne samt bedt selskabet om at oplyse, hvad den korrespondance, som selskabet i sit brev af 14/10 2016 til nævnet har henvist til, vedrørte. I mail af 7/2 2017 har selskabet blandt andet oplyst følgende:

"Korrespondancen vedrørte skadens omfang, idet vores kunde var af den opfattelse, at der ikke skete noget ved påkørslen. Der har dog ikke været tvivl om, at der skete en på-

kørsel – og af taksatorrapporten fremgik det også, at der ved påkørslen var sket skade på modpartens bagparti."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen – herunder:

Brev af 7/8 2013 til klageren fra selskabet, hvoraf bl.a. fremgår:

"Jeg har fået oplyst, at du har været impliceret i et færdselsuheld den 04 08 2013 hvor modpartens bil blev beskadiget.

For at jeg kan tage stilling til erstatningsspørgsmålet, skal jeg have en skadeanmeldelse fra dig, du bedes derfor venligst udfylde den vedlagte blanket og sende den tilbage hertil hurtigst muligt.

Når jeg modtager skadeanmeldelsen fra dig i udfyldt stand, vender jeg tilbage til sagen."

Skadeanmeldelse af 19/8 2013, der er stemplet indgået 28/8 2013, hvoraf bl.a. fremgår, at det var klagerens ægtefælle, der førte bilen den 4/8 2013. I beskrivelsen af det hændte er anført:

"Kort beskrivelse af uheldet (Tegning kan laves på bagsiden).
Jeg kom trillende med max.10 km i timen og min kofanger puffede til foran kørende uden at gøre nogen skade på hverken min eller modparts bil."

Brev af 30/8 2013 til klageren fra selskabet, hvoraf fremgår:

"Jeg har modtaget anmeldelse af skaden den 04 08 2013.

Bedømt ud fra oplysningerne du har givet i skadeanmeldelsen, er det dig der er ansvarlig for uheldet, og hvis der kommer dokumenteret erstatningskrav fra modpartens selskab vil jeg anerkende erstatningspligten overfor modparten

Din ansvarsforsikring er behæftet med selvrisiko kr. 5379,00 som vil blive opkrævet i forbindelse med en eventuel erstatningsudbetaling."

Nævnet har også fået forelagt taksatorrapporten fra modpartens forsikringsselskab. Af denne fremgår det bl.a.:

4. 89859

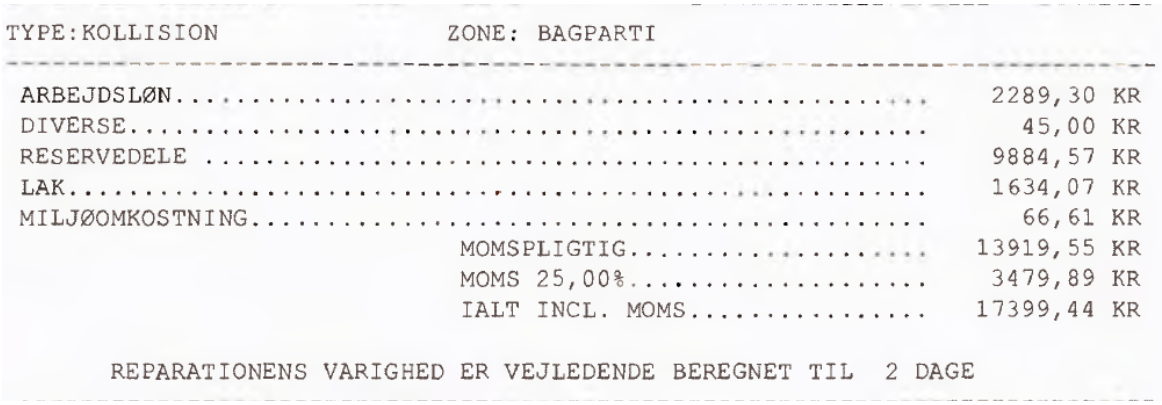

TYPE:KOLLISION ZONE: BAGPARTI

ARBEJDSLØN	2289,30 KR
DIVERSE	45,00 KR
RESERVEDELE	9884,57 KR
LAK	1634,07 KR
MILJØOMKOSTNING	66,61 KR
MOMSPLIGTIG	13919,55 KR
MOMS 25,00%	3479,89 KR
IALT INCL. MOMS	17399,44 KR

REPARATIONENS VARIGHED ER VEJLEDENDE BEREGNET TIL 2 DAGE

Selskabet har på forespørgsel fra nævnets sekretariat oplyst, at regreskravet fra modpartens forsikringsselskab er betalt den 22/3 2016.

Nævnet udtaler:

I skadeanmeldelse af 19/8 2013 har klageren anført, at hendes ægtefælle førte bilen den 4/8 2013, og at han påkørte modpartens bil bagfra. I klageskemaet har klageren anført, at modpartens bil havde skader på begge bagdøre inden påkørslen.

Klageren har en selvrisiko på 5.379 kr. Det fremgår af taksatorrapporten, at reparationsudgiften på modpartens bil beløber sig til 17.399,44 kr. Selskabet oplyst, at regreskravet fra modpartens forsikringsselskab er betalt den 22/3 2016.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet på baggrund af skadeanmeldelsen og taksatorvurderingen fra modpartens forsikringsselskab har anerkendt, at klagerens ægtefælle har det fulde ansvar for færdselsuheldet, og at påkørslen har forårsaget visse skader på bagpartiet på modpartens bil.

Nævnet bemærker, at det er ofte forekommende, at selv en lettere påkørsel mellem to biler forårsager skade på den ene bils bagparti. Nævnet finder, at klageren ikke er fremkommet med oplysninger, som giver nævnet grundlag for at antage, at påkørslen har forårsaget en skade, som ville kunne være udbedret for et beløb, der er mindre end klagerens selvrisiko på 5.379 kr.

På den baggrund finder nævnet, at selskabet som udgangspunkt er berettiget til at opkræve selvrisikobeløbet.

I klageskemaet har klageren anført, at det er uacceptabelt, at sagen har trukket ud i 3 år, uden at hun er blevet orienteret.

Da færdselsuheldet skete i 2013, er spørgsmålet, om selskabet har mistet sin ret til at kræve selvrisikobeløbet betalt som følge af reglerne om forældelse.

Selskabet havde den 7/8 2013 modtaget et krav fra modpartens forsikringsselskab om en skade på modpartens bil, og ved skadeanmeldelse, der blev modtaget i selskabet den 28/8 2013, fik selskabet klagerens oplysninger om hændelsesforløbet den 4/8 2013. Den 30/8 2016 opkrævede selskabet selvrisikobeløbet af klageren, idet selskabet den 1/3 2016 havde modtaget et regreskrav fra modpartens forsikringsselskab. Indtil dette tidspunktet var der ifølge selskabet en del korrespondance forsikringsselskaberne imellem. Selskabet har oplyst, at regreskravet fra modpartens forsikringsselskab er betalt den 22/3 2016.

På baggrund af det ovenfor anførte finder nævnet, at selskabet den 28/8 2013 havde et sådant kendskab til de omstændigheder, der begrunder kravet mod klageren om betaling af selvrisikobeløbet, at selskabets krav om betaling af selvrisikobeløbet som udgangspunkt er forældet 3 år efter denne dato - det vil sige den 28/8 2016, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, og 2.

Nævnet bemærker, at klageren – som ejer af køretøjet - er ansvarlig for de eventuelle skader, som klagerens bil måtte forvolde ved færdselsuheld og lign., jf. færdselslovens § 101, stk. 1, jf. § 104.

Nævnet bemærker yderligere, at selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og således kan afgøre skyldsspørgsmålet i forhold til modparten, da selskabet hæfter umiddelbart over for modparten og dennes forsikringsselskab, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Klageren og selskabet er derfor solidarisk ansvarlige for den skade, som er forvoldt ved påkørslen den 4/8 2013.

Idet selskabet har betalt regreskravet fra modpartens forsikringsselskab den 22/3 2016, er betalingen sket inden den 3 årige forældelse mod selskabet ville være indtrådt i august 2016. Forældelseslovens § 12 regulerer herefter spørgsmålet om forældelse af selskabets regreskrav mod klageren.

Efter forældelseslovens § 12 forældes selskabets regreskrav mod klageren tidligst 1 år efter, at selskabet har opfyldt kravet fra modpartens forsikringsselskab.

Selskabets krav mod klageren om betaling af selvrisiko kan derfor tidligst forældes den 22/3 2017.

Da sagen ved nævnet er igangsat den 13/9 2016 og dermed inden den 22/3 2017, finder nævnet, at selskabets krav mod klageren ikke er forældet.

Det følger herefter af forældelseslovens § 21, stk. 2, jf. stk. 3, at er en sag om fordringens eksistens eller størrelse inden forældelsesfristens udløb, indbragt for et privat klagenævn, ankenævn eller lignende, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at nævnet har givet meddelelse om sin afgørelse.

Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet har krævet, at klageren skal betale selvrisikobeløbet som følge af færdselsuheldet den 4/8 2013.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand